

[Lasse Budtz]

grænset til boghylderne. Bibliotekerne er blevet et opholds- og mødested, hvor man gør opmærksom på andre kulturtilbud. Med den øgede fritid får den slags ting større og større betydning. Man får mulighed for at møde nye retninger, som vi bestemt ikke må blokere, og man deltager i den nødvendige indsnævring af informationskløften.

Forskningsbibliotekerne bør stå til rådighed for alle, og skolebibliotekernes rolle bør fastholdes, som den er i dag – ubetinget. For socialdemokratiet er det ikke afgørende, hvilket ministerium skolebibliotekerne henhører under, men det er helt og aldeles afgørende, at man ikke rører ved skolebibliotekernes udfoldelsesmuligheder. Skolebibliotekerne har stor kulturel betydning, fordi de giver alle folkeskolens børn uanset socialt tilhørsforhold mulighed for at stifte bekendtskab med bibliotekerne og bruge dem. Skolebibliotekerne vænner børnene til bøgerne. Det såkaldte fritidsudlån må derfor fortsat sikres, og for øvrigt har denne udlånsvirksomhed jo ofte afsmittende virkning over for andre medlemmer af familien.

I det hele taget bør vi måske nok i fremtiden i 1980ernes kulturpolitik koncentrere os noget mere om børnenes kulturtilbud, målrette vore kulturtilbud i højere grad mod børnene. På den måde giver man dem en chance for at komme i kontakt med kulturens mange vidunderlige muligheder på et meget tidligt tidspunkt.

Ved siden af bibliotekerne er det naturligtvis radio og TV, der når længst ud – eller længere. Vi ved med bestemthed, at netop på dette område vil 1980erne bringe ændringer af kulturpolitisk art i bredeste forstand. Vi kommer i denne forbindelse til at vente på mediekommissionen, for ellers har dens nedsættelse ingen mening. Men jeg ved, at kommissionen er indstillet på at afgive delbetænkninger, og at radio og TV kommer i første række.

Socialdemokratiet er enig i, at de nye satellitter med TV-programmer vil kræve et dansk svar, og at vi ikke kommer uden om at tale om oprettelsen af en kanal 2. Det er tvivlsomt, om Nordsat efter den oprindelige plan med udveksling af alle nordiske programmer til alle nordiske lande er svaret på den bølge af kontinentaleuropæiske programmer, vi vil få væltet ned over hovedet, men hvis vi kan sende en dansk kanal 2 over

en Nordsat, vil chancerne for at tage konkurrencen op med de europæiske programmer blive forbedret.

Jeg tror, at seerne ønsker flere danske programmer som svar på de europæiske og ikke flere nordiske kanaler, som jo alligevel vil indeholde en betydelig mængde ikke-nordiske programmer. En danske kanal 2 i en kommende Nordsats sendefaciliteter vil skabe en øget dansk valgmulighed, og i tilgift får vi så de øvrige nordiske programmer. Det vil økonomisk blive det samme, som det vil koste at oprette et stationært dansk sendernet for en ny, rent dansk kanal, ca. 450 mill. kr. i øjeblikkelige penge.

En dansk kanal 2 bør under alle omstændigheder efter socialdemokratiets mening ikke baseres på reklamer, men bør være samfunds- og forbrugerstyret. Hverken alsidighed eller kvalitet sikres af reklamer, som jo i øvrigt alligevel i sidste ende også skal betales af seerne, og hvis det ikke bliver forbrugerne, der kommer til at betale gildet, bliver det aviser og ugeblade, for de vil miste reklameindtægterne. Vi mener, at vi alle bør prøve at modvirke en udvikling, der tynder yderligere ud i bladene, for det skader debatten og både de kulturelle og de politiske udfoldelsesmuligheder.

De kommende års teknisk betonedede drøftelser mellem de nordiske lande vil afsløre, hvilke muligheder der er. Men kan vi ikke udnytte Nordsat til en ny dansk kanal, vil socialdemokratiet foretrække en rent dansk kanal, der sender over vort eget stationære sendernet, fordi flere dansk producerede programmer er et bedre svar på de europæiske fristelser, og vi er overbevist om, at det er et dansk svar, seerne ønsker. Skulle der i 1980erne ikke blive mulighed for noget af de to alternativer, er en øget produktion af danske kvalitetsprogrammer af alle arter svaret. Men i øvrigt er man i Danmarks Radio allerede i gang med en sådan forøgelse af egenproduktionen.

Vi er her i tinget i gang med en ændring af musikloven til gavn både for de nydende og for de ydende, bl. a. fordi der er tryllet flere midler frem.

I musikloven af 1976 er der i øvrigt givet mulighed for at etablere en abonnementsordning. Måske skulle man i en ikke for fjern fremtid prøve at gennemføre en forsøgsordning i en eller flere amtskommuner, for der